

HANDOUT – ORIENTERING OM SAGER OG TEMAER TIL BORGERRÅDGIVERUDVALGET

- Debat om kvalitet i børnesagsarbejdet i Københavns Kommune
- Stor interesse for whistleblowerordninger
- Vægtningen af økonomiske hensyn og faglighed i sager om udsatte Børn og Unge

Debat om kvalitet i børnesagsarbejdet i Københavns Kommune

Sagsbehandlerne kom til orde i en debat om opfølgningen på Borgerrådgiverens undersøgelse af sagsbehandlingen og myndighedsudøvelsen i Borgercenter Børn og Unge.

Godt 50 socialrådgivere fra Borgercenter Børn og Unge deltog den 30. oktober i en debat om kvaliteten af børnesagsarbejdet i Københavns Kommune. Der var venteliste til at deltage.

Debatten var arrangeret af lokale tillidsrepræsentanter og Dansk Socialrådgiverforening og havde deltagelse af et panel bestående af medlemmer af Socialudvalget (Mia Nygaard (R), Karina Vestergaard (Ø), Jakob Haugaard (S) samt formanden for Børne og Ungeudvalget Susan Hedlund (A), som også er medlem af Beskæftigelses- og Integrationsudvalget og formand for Borgerrådgiverudvalget.

I panelet deltog også socialrådgiverne Anne Pedersen, Maria Kumari Lauridsen og Ida Devald fra Borgercenter Børn og Unge samt docent, Ph.d. Frank Ebsen, fra Institut for Socialt arbejde ved Metropol og Borgerrådgiver Johan Busse. Ordstyrer var Janne Tynell fra Dansk Socialrådgiverforening.

Debatten tog udgangspunkt i Borgerrådgiverens rapport om sagsbehandlingen og myndighedsudøvelsen i Borgercenter Børn og Unge samt i en debat, der har været i fagbladet Socialrådgiveren om rapporten.

Debatten, som var særdeles engageret, tog udgangspunkt i emnerne

- Hvad kan vi (som fagfolk og politikere) bruge Borgerrådgiverens rapport til?
- Hvad betyder de tiltag, kommunen har sat i værk i kølvandet på Borgerrådgiverens rapport?
- Hvor skal vi sætte ind, hvis vi ønsker at højne kvaliteten i arbejdet med udsatte børn i København?

Der var tilfredshed med, at rapporten havde bragt fokus på korrekt sagsbehandling, og socialrådgiverne gav udtryk for, at retssikkerhed er en af grundpillerne i socialt arbejde.

Modtagelsen af ledelsestilsynet var mere blandet. Generelt var der forståelse for nødvendigheden af opfølgning og vigtigheden af at vide, hvordan kvaliteten er, men der blev også givet udtryk for, at metoden kan opleves som negativ opmærksomhed på den enkelte medarbejder. Der synes at være enighed om, at ledelsestilsynet ikke må blive til rigid kontrol, men skal bruges aktivt til læring, kompetenceudvikling og udvikling.

Borgerrådgiveren understregede, at han over for Socialforvaltningen havde givet udtryk for, at han gik ud fra, at tilsynets fokus netop er lovmedholdeligheden i organisationen som sådan og ikke den enkelte medarbejder.

De fremmødte socialrådgivere efterlyste flere ting, herunder inddragelse af medarbejderne (de havde ikke oplevet at være inddraget i udarbejdelse af handleplanerne og de initiativer, der blev sat i værk), og at spørgsmål om ledelse, it-understøttelse, ressourcer og (selvskabte) københavnerregler også indgår i opfølgingsarbejdet. En selvstændig pointe var, at læring i organisationen forudsætter, at Borgercenter Børn og Unge bliver bedre til at fastholde myndighedssagsbehandlere. Der er stor udskiftning i dag og mange af de nyansatte er nyuddannede, og dette er et problem. At arbejde med jura i socialt arbejde kræver tid til læring og socialrådgiverne fremhævede i den forbindelse, at det er nødvendigt at fastholde medarbejdere, hvis man vil hæve niveauet.

Borgerrådgiveren gav udtryk for, at han allerede i rapporten fra maj 2017 havde anbefalet, at forvaltningen mere overordnet forholder sig til ledelsesgruppens sammensætning og rekruttering, det organisatoriske syn på juridisk faglighed, it-understøttelse mv.

De deltagende politikere fremstod alle engagerede og lyttende, og der blev noteret flittigt.

Det var efter debatten Borgerrådgiverens klare oplevelse, at sagsbehandlerne generelt har taget godt imod rapporten, og at de gerne vil bruge den som afsæt til at øge kvaliteten af arbejdet i Borgercenter Børn og Unge. Nogle fremhævede direkte, at rapporten har givet deres eksisterende fordringer til ledelsen om bedre styr på retssikkerheden mere tyngde. Der var således ikke kritiske tilkendegivelser imod rapporten eller dens konklusioner, idet de kritiske indlæg rettede sig imod opfølgningen på rapporten, og de rammer der er til rådighed.

Der var dog også indlæg, som handlede om, hvordan de gældende regler kan spænde ben for godt og effektivt socialrådgiverarbejde, men det var, som Borgerrådgiveren forstod det, ikke udtryk for, at de pågældende mente, at Borgerrådgiveren havde haft et forkert fokus i rapporten.

Oplevelsen af, at medarbejderne i Borgercenter Børn og Unge har de samme mål som Socialudvalget om højere (juridisk) kvalitet i arbejdet, bekræftes af, at Borgerrådgiverlinjen (Borgerrådgiverens hotline for medarbejdere i kommunen) jævnligt modtager opkald fra disse mhp. at få hjælp til de dele af juraen, som volder vanskeligheder.

Stor interesse for whistleblowerordninger

Whistleblowerordningen i Københavns Kommune anvendes som forbillede for andre tilsvarende ordninger, og interessen er stor.

De senere år er der løbende etableret nye whistleblowerordninger i Danmark f.eks. i Region Hovedstaden, BaneDanmark, KMD, CBS, Styrelsen for Undervisning og Kvalitet (for frie grundskoler), Lyngby-Taarbæk Kommune m.fl. Justitsministeriet får også en whistleblowerordning.

Senest fremgik det af aftalen om fordeling af satspuljemidler på socialområdet 2019-2022, at der er afsat penge til en whistleblowerordning på dette område, hvor ansatte, frivillige, borgere, medlemmer og pårørende trygt kan formidle mistanke eller viden om uhensigtsmæssig eller ulovlig adfærd i frivillige sociale organisationer.

Borgerrådgiveren oplever i denne sammenhæng stor efterspørgsel på viden om den københavnske ordning, herunder om organisering, afgrænsning og virkemåde samt erfaring med opstart og drift. Også ordningens praktiske håndtering af indkomne sager mv. har interesse. Borgerrådgiverens erfaringer har således alene i 2018 været efterspurgt af blandt andet Justitsministeriet, Transparency International, FrivilligDanmark og Dansk Standard. Interessen om den københavnske ordning samler sig både om etablering af konkrete ordninger og om at bruge erfaringerne fra København i den generelle fremme af nyttige og effektive whistleblowerordninger.

Generelt har Whistleblowerordningen i Københavns Kommune fået megen positiv omtale. I Berlingske fremgik bl.a. følgende i en artikel den 20. juli 2018:

”Københavns Kommune er en af de kommuner, der har indført en whistleblowerordning, og [ifølge en evaluering](#) har det medført ’direkte økonomiske gevinster’ på mere end en million kroner, fordi ulovligheder og lignende - eksempelvis en leders overforbrug – er blevet opdaget og stoppet.

’Ordnningen er en succes, fordi kommunen får relativt meget ud af den for en relativt beskedent investering. Mit indtryk er, at en del af dem, der henvender sig, ellers ikke havde gjort det,’ siger borgerrådgiver i København Johan Busse, som er øverste ansvarlige for ordningen.”

Også internt i kommunen møder Borgerrådgiveren positiv respons på ordningen.

Følgende fremgik i Årsberetning for Intern Revision Regnskabsåret 2017:

”i 2017 har [der] været en stigning i Whistleblower sager, som Intern Revision har modtaget fra Borgerrådgiveren. (...) det er vurderingen, at ordningen er et vigtigt redskab til at sikre en ordentlig forvaltning af de økonomiske ressourcer i kommunen.”

Whistleblowerordningen i Københavns Kommune blev ved budgetforhandlingerne for 2016 forlænget til og med 2019, hvor der på ny skal tages stilling til dens videreførelse.

Vægtningen af økonomiske hensyn og faglighed i sager om udsatte børn og unge

Det er uafklaret, om rejst kritik af vægtningen af økonomiske hensyn over faglighed i det sociale arbejde i Borgercenter Børn og Unge har noget på sig.

Baggrund og problemstilling

Den 13. juli 2017 bragte Information en artikel med overskriften ”Psykologer: København forringer hjælpen til misbrugte børn”. Af artiklen fremgik det, at den hjælp, som Socialforvaltningen, Borgercenter Børn og Unge tilbyder udsatte og krænkede børn, efter to medarbejders opfattelse er blevet forringet, og at det er sket som konsekvens af indførelsen af et nyt økonomistyringssystem, Bestiller-Udfører-Modellen (BUM). Artiklen blev bl.a. fulgt op af en artikel i Information den 14. juli 2017.

I artiklen beskrev to psykologer fra Psykologhuset for Børn og Unge, som hører under Borgercenter Børn og Unge, hvordan de oplevede, at de traumatiserede og krænkede børn og unge, som udredes og behandles i Psykologhuset, ikke fik den terapi, de havde brug for. Herunder som følge af manglende timer til terapi, at børn og unge flyttes fra Psykologhuset til et billigere eller gratis tilbud, og at psykologerne får afslag på at tilpasse behandlingen til nye forhold og ting, der kommer frem undervejs i behandlingen.

Blandt andet fremgik følgende citat fra de to medarbejdere:

”Fagligheden forsvinder, det bliver et spørgsmål om kroner og ører. Vi bliver reelt forhindret i at gøre vores arbejde, og dét, vi ved, er bedst for børnene.”

Der var citeret flere konkrete eksempler på situationer, hvor økonomiske hensyn efter de to medarbejders oplysninger vægtes højere end fagligheden i det sociale arbejde med behandling af børnene og de unge:

”Så får vi at vide: Kan I ikke bare behandle pigen alene? Selv om det ikke nødvendigvis er det, der fagligt bedst giver mening...”

”Nogle gange opstår ting undervejs, fordi børnene får fortalt noget, hvor de sidder med et åbent og blødende sår, og vi må sige, at det er der ikke noget af gøre ved.”

”Så får vi at vide, at det kan I ikke behandle på, for det har I ikke fået penge til. Det vil sige, at vi kun må behandle for det seksuelle overgreb, men ikke på omsorgssvigt.”

Avisartiklen af 13. juli 2017 såede tvivl om, hvorvidt Borgercenter Børn og Unge tillægger økonomiske hensyn usaglig vægt på bekostning af socialfaglige og juridiske hensyn i det sociale arbejde med udsatte og krænkede børn. Borgerrådgiveren bad Socialforvaltningen om flere oplysninger med henblik på få af- eller bekræftet, hvorvidt det forholdt sig som angivet i artiklen.

Borgerrådgiveren modtog forvaltningens svar den 22. september 2017, hvorefter Borgerrådgiveren stillede flere opklarende spørgsmål den 11. juni 2018, som forvaltningen så svarede på den 11. juli 2018. Sagen blev afsluttet ved Borgerrådgiveren den 19. september 2018 uden tilsyn. Borgerrådgiverens afsluttende brev til forvaltningen vedlægges.

Socialforvaltningen har gennemgået 18 visitationsforløb efter indførelsen af BUM med fokus på afvejningen mellem socialfaglige og økonomiske hensyn og på, om der er indgået usaglige økonomiske hensyn i de enkelte sager. Forvaltningen konkluderer, at der i det indhentede sagsmateriale, herunder de tre problemgivende sager, ingen indikationer er på, at økonomiske hensyn tillægges usaglig vægt på bekostning af socialfaglige hensyn i børnefamilieenhedernes visitation til Psykologhuset.

Borgerrådgiveren har noteret sig forvaltningens konklusion, men også det af forvaltningen oplyste om den anvendte metode i sagsgennemgangen, herunder hvordan de 18 sager er udvalgt.

Borgerrådgiveren mener ikke, at Socialforvaltningens undersøgelse giver tilstrækkeligt grundlag for at kunne konkludere på spørgsmålet om eventuel usaglig vægtning af økonomiske hensyn over socialfaglige hensyn.

Af den grund må Borgerrådgiveren anse det for fortsat uafklaret, om Borgercenter Børn og Unge tillægger økonomiske hensyn usaglig vægt på bekostning af socialfaglige hensyn i arbejdet med de udsatte og krænkede børn, som det er oplyst i artiklen på baggrund af oplysninger fra centerets egne medarbejdere.

Borgerrådgiveren finder det ikke sandsynligt, at yderligere brevveksling om sagen vil give et mere klart svar. Borgerrådgiveren har derfor oplyst forvaltningen om, at der på det foreliggende grundlag ikke foretages yderligere udover at orientere Borgerrådgiverudvalget om sagen og sagens afslutning hos Borgerrådgiveren.

(Borgerrådgiverens sag nr. 2017-0271162)

Borgerrådgiverens afsluttende brev til Socialforvaltningen af 19. september 2018

KØBENHAVNS KOMMUNE
Borgerrådgiveren

Til Socialforvaltningen

19. september 2018

Sagsnr.
2017-0271162

Dokumentnr.
2017-0271162-14

Forvaltningens sagsnummer 2017-0272625 - Borgerrådgiverens anmodning om oplysninger om vægtningen af økonomiske hensyn over faglighed i det sociale arbejde i Borgercenter Børn og Unge

Jeg har modtaget Socialforvaltningens svar af 11. juli 2018 med bilag og vender hermed tilbage til sagen.

Baggrund

Den 13. juli 2017 bragte Information en artikel med overskriften "Psykologer: København forringer hjælpen til misbrugte børn." Af artiklen fremgik det, at den hjælp, som Socialforvaltningen, Borgercenter Børn og Unge tilbyder udsatte og krænkede børn, efter to medarbejders opfattelse er blevet forringet, og at det er sket som konsekvens af indførelsen af et nyt økonomistyringssystem, Bestiller-Udfører-Modellen (BUM). Artiklen blev blandt andet fulgt op af en artikel i Information den 14. juli 2017.

I artiklen beskrev to psykologer fra Psykologhuset for Børn og Unge, som hører under Borgercenter Børn og Unge, hvordan de oplevede, at de traumatiserede og krænkede børn og unge, som udredes og behandles i Psykologhuset, ikke fik den terapi, som de havde brug for. Herunder som følge af manglende timer til terapi, at børn og unge flyttes fra Psykologhuset til et billigere eller gratis tilbud og at psykologerne får afslag på at tilpasse behandlingen til nye forhold og ting, der kommer frem undervejs i behandlingen.

I artiklen citeredes de to medarbejdere flere steder. Blandt andet fremgik følgende:

"Fagligheden forsvinder, det bliver et spørgsmål om kroner og ører. Vi bliver reelt forhindret i at gøre vores arbejde, og dét, vi ved, er bedst for børnene."

Derudover fremgik i citat flere konkrete eksempler på situationer, hvor økonomiske hensyn efter de to medarbejders oplysninger vægtes højere end fagligheden i det sociale arbejde med behandling af børnene og de unge. Eksempelvis følgende:

"Så får vi at vide: Kan I ikke bare behandle pigen alene? Selv om det ikke nødvendigvis er det, der fagligt bedst giver mening..."

Borgerrådgiveren

Vester Voldgade 2A
1552 København V

Telefon
3366 1400

E-mail
borgerraadgiveren@kk.dk

www.kk.dk/borgerraadgiveren

”Nogle gange opstår ting undervejs, fordi børnene får fortalt noget, hvor de sidder med et åbent og blødende sår, og vi må sige, at det er der ikke noget af gøre ved.”

”Så får vi at vide, at det kan I ikke behandle på, for det har I ikke fået penge til. Det vil sige, at vi kun må behandle for det seksuelle overgreb, men ikke på omsorgssvigt.”

På baggrund af artiklen og de to medarbejders oplysninger heri bad jeg den 20. juli 2017 Socialforvaltningen om nærmere oplysninger.

I mit brev af 20. juli 2017 skrev jeg således, at jeg var kommet i tvivl om, hvorvidt Borgercenter Børn og Unge tillægger økonomiske hensyn usaglig vægt på bekostning af socialfaglige og juridiske hensyn i det sociale arbejde med de udsatte og krænkede børn, som artiklen angik.

Inden jeg tog stilling til, om der er grundlag for at udføre tilsyn med forholdet, bad jeg forvaltningen om at afklare spørgsmålet og orientere mig om, hvorvidt det forholder sig som angivet i artiklen, og hvad det eventuelt har givet forvaltningen anledning til.

Jeg modtog forvaltningens svar den 22. september 2017. Af svaret fremgik det blandt andet, at implementeringen af BUM har betydet ændringer af praksis omkring visitation og tilrettelæggelse af psykologfaglige indsatser i forhold til tidligere, og at sagsgange og samarbejdet mellem sagsbehandlere og psykologer er blevet ændret.

Det fremgik i den forbindelse, at efter BUM sender sagsbehandleren i børnefamilieenheden i Borgercenter Børn og Unge et visitationsskema til Psykologhuset, hvori det angives, hvilken ydelse fra ydelseskataloget, sagsbehandleren ønsker til barnet eller den unge. Herefter vurderer en teamleder i det relevante team i Psykologhuset, om den valgte ydelse matcher behovet og melder hurtigt tilbage til sagsbehandler, som træffer den endelige afgørelse og sender sagen til en psykolog sådan at behandlingen kan påbegyndes.

Det fremgik videre, at hvor psykologerne for indførelsen af BUM løbende kunne ændre varigheden af det enkelte psykologforløb uden at rådføre sig med sagsbehandler, fastlægges længden af forløbet nu som udgangspunkt på forhånd. Psykologen skal således søge om forlængelse, hvis psykologen undervejs i behandlingen opdager nye behandlingskrævende traumer, som ikke kan håndteres indenfor det fastsatte forløb. Det er herefter sagsbehandleren, som ud fra en socialfaglig vurdering beslutter, ”om der skal tilkøbes psykologfaglige ydelser, eller om de nyopdagede problemstillinger skal håndteres på anden vis.”

Af svaret fremgik yderligere, at det er Socialforvaltningens vurdering, at "der er tale om forskellige faglige perspektiver – det psykologfaglige og det socialfaglige – og forskellige opgaver."

I svaret af 22. september 2017 oplyste forvaltningen også om de tiltag, forvaltningen havde iværksat og ville iværksætte for at styrke samarbejdet, adressere udfordringerne og skabe læring om arbejds gange og opgaver.

Blandt andet oplyste forvaltningen, at forvaltningen straks ville iværksætte en sags gennemgang af 18 visitationsforløb efter indførelsen af BUM, og at sags gennemgangen også ville have fokus på afvejningen mellem socialfaglige og økonomiske hensyn og på, om der har været taget usaglige økonomiske hensyn i de enkelte sager.

Ligeledes oplyste forvaltningen, at en evaluering af indførelsen af BUM i Psykologhuset var planlagt ved udgangen af 2017.

I den anledning bad jeg ved brev af 11. juni 2018 Socialforvaltningen om oplysninger om resultatet af sags gennemgangen samt en kort beskrivelse af den anvendte metode og organisatoriske forankring for sags gennemgangen.

Jeg bad også om oplysninger om eventuelle tilpasninger i arbejds gange og visitationsprocedure, der måtte være blevet foretaget på baggrund af resultatet af evalueringen af indførelsen af BUM i Psykologhuset.

Jeg modtog forvaltningens svar på min anmodning den 11. juli 2018.

Socialforvaltningens svar af 11. juli 2018

Jeg har noteret mig oplysningerne i forvaltningens svar af 11. juli 2018 om sags gennemgangen og erfaringsopsamlingerne, såvel som anbefalingerne og tiltag på baggrund af sags gennemgangen.

Således har jeg også noteret mig, at forvaltningen konkluderer på baggrund af sags gennemgangen, at der i det indhentede sagsmateriale, herunder de tre problemgivende sager, ingen indikationer er på, at økonomiske hensyn tillægges usaglig vægt på bekostning af socialfaglige hensyn i børnefamilieenhedernes visitation til Psykologhuset.

I forhold til sags gennemgangen har jeg desuden særligt noteret mig oplysningerne om den anvendte metode i sags gennemgangen. Herunder hvordan de 18 sager er blevet udvalgt, og at der i meget vidt omfang (13 ud af de 18 sager) er tale om sager, hvor der ikke er anmodet om forlængelse fra Psykologhuset.

Borgerrådsgiverens bemærkninger

Forvaltningens oplysninger om sagsgennemgangen og særligt om udvælgelsen af sagerne giver mig anledning til følgende bemærkninger:

I. Af forvaltningens svar fremgår det, at for både at dække et repræsentativt udsnit af sager og samtidig skabe mest mulig læring blev der dels udvalgt en række sager, som havde givet anledning til udfordringer i samarbejdet, og dels trukket CPR-numre tilfældigt. Der fremgår desuden, at både Psykologhuset og børnefamilierne fik mulighed for at udpege sager af førstnævnte karakter, og at der på den baggrund blev identificeret tre problemgivende sager. De resterende 15 sager blev udtrukket tilfældigt.

Af bilag 1 til forvaltningens svar fremgår i den forbindelse blandt andet følgende:

”...

Kriterier for udvælgelse

De sager, som i artiklen i Information og en efterfølgende dialog med Psykologhusets ledelse bliver angivet som særligt udfordrende, er sager, hvor Psykologhuset anmoder om forlængelse. (...) Det er denne situation, hvor Psykologhuset skal begrunde en forlængelse af forløb i psykologhuset og kan få afslag, som har skabt frustrationer – særligt i sager, hvor Børnefamilieenheden ikke efterkommer anmodningen.

...”

Og:

”...

I de 15 tilfældigt udtrukne sager er der i 13 af sagerne ikke anmodet om forlængelse fra Psykologhuset. I de resterende to sager er der anmodet om forlængelse, hvilket er blevet efterkommet. (...) Alle 15 tilfældigt udtrukne sager synes således at blive afsluttet i enighed mellem børnefamilieenhederne og Psykologhuset.

...”

Jeg må således lægge til grund, at i hvert fald 13 af de 18 sager (svarende til lige over 72 procent af de gennemgåede sager), som forvaltningen har baseret sin sagsgennemgang på, ikke indeholder en anmodning om forlængelse, og derfor ikke er blandt de sager, som efter det oplyste har været særligt udfordrende.

Efter min opfattelse er disse 13 sager derfor ikke velegnede til at afdække, om der er sket en usaglig vægtning af økonomiske hensyn frem for socialfaglige hensyn i det sociale arbejde.

I stedet havde det efter min opfattelse været oplagt at kigge på de sager, hvor der havde været uenighed mellem Psykologhuset og den relevante børnefamilieenhed – eller i det mindste sager, hvor Psykologhuset faktisk havde anmodet om en forlængelse, og hvor der således var en mulighed for at sagen kunne indeholde en uenighed mellem Psykologhuset og den pågældende børnefamilieenhed.

II. I forhold til de udvalgte sager har jeg endvidere hæftet mig ved, at det fremgår af bilag 1, at Psykologhusets ledelse fik mulighed for at udvælge yderligere tre problemgivende sager, men vurderede at der ikke i yderligere sager havde været ”problemer af et omfang, som for tjente en nærmere granskning.”

Samtidig fremgår det imidlertid af de overordnede konklusioner beskrevet i forvaltningens svar af 11. juli 2018, såvel som i bilag 1, at ”Psykologhusets ledelse påpeger således, at *mange af* [min fremhævning] de problemgivende sager, som har udfordret samarbejdet, har haft deres opstart i starten af 2017.” Det fremgår også, at antallet af problemgivende sager er dalet i takt med, at Psykologhuset og børnefamilieenhederne har indarbejdet nye arbejds gange.

Jeg må således lægge til grund, at der har været (en del) flere problemgivende sager end de tre sager, der er identificeret og indgået i sags gennemgangen.

Af den grund må jeg forstå forvaltningens oplysninger sådan, at det enten har været en ledelsesmæssig beslutning ikke at inddrage flere end de tre ’problemgivende’ sager i sags gennemgangen, eller at forvaltningen ikke har været i stand til at fremsøge yderligere af de problemgivende sager.

III. Det fremgår af forvaltningens oplysninger i bilag 1, figur 1, at forvaltningen i 2017 har haft 242 sager, hvor der er givet mindst én genbevilling, dvs. hvor der er sket forlængelse. Jeg må forstå dette sådan, at der i 2017 har været 242 sager, som potentielt kunne være ”særligt udfordrende” (ud af 387 sager, svarende til over 62 procent af sagerne)

Jeg må på den baggrund lægge til grund, at forvaltningen desuagtet har valgt en metode for udvælgelse af sager til gennemgang, som (utilsigtet) har medført, at sags gennemgangen er blevet baseret på en sagspulje, hvor der kun i lidt flere end en fjerdedel af sagerne (5 ud af de 18 sager svarende til 28 procent) er blevet anmodet om forlængelse.

I det lys er det uklart for mig, hvad der ligger til grund for forvaltningens valg af metode for udvælgelse af sager til gennemgang henset til formålet med sags gennemgangen.

Det er endvidere uklart for mig, på hvilken baggrund forvaltningen anser de 18 sager for et "repræsentativt udsnit af sager", som det fremgår af forvaltningens svar af 11. juli 2018.

IV. Det er min opfattelse på ovenstående baggrund, at sagspuljen, som sagsgennemgangen er baseret på, ikke i tilstrækkeligt omfang er egnet til at kunne afdække, om økonomiske hensyn er blevet tillagt usaglig vægt på bekostning af socialfaglige hensyn eller ej.

Sagsgennemgangen må efter min opfattelse i stedet reelt anses for en stikprøvekontrol af 3-5 relevante sager.

Jeg mener derfor, at der kan stilles spørgsmålstegn ved, om de af forvaltningen udvalgte sager er egnede til at give et tilstrækkeligt underbygget og retvisende resultat, der rækker ud over disse 3-5 sager.

Følgelig har forvaltningen efter min opfattelse heller ikke et tilstrækkeligt grundlag for at kunne konkludere på spørgsmålet om eventuel usaglig vægtning af økonomiske hensyn over socialfaglige hensyn (udover i de 3-5 specifikke sager).

Jeg mener derfor ikke, at resultatet af forvaltningens sagsgennemgang har hverken be- eller afkræftet den bekymring for, at økonomiske hensyn tillægges usaglig vægt på bekostning af socialfaglige hensyn i det sociale arbejde med traumatiserede børn og unge, som kom til udtryk i artiklerne i Information den 13. og 14. august 2018 på baggrund af udtalelser fra forvaltningens egne medarbejdere.

Af den grund må jeg anse det for fortsat uafklaret, om Borgercenter Børn og Unge tillægger økonomiske hensyn usaglig vægt på bekostning af socialfaglige hensyn i arbejdet med de udsatte og krænkede børn, som det er oplyst i artiklen.

Jeg finder det imidlertid ikke sandsynligt at yderligere brevveksling om sagen vil give et mere klart svar. Jeg gør derfor på det foreliggende grundlag ikke yderligere i sagen, udover at orientere Borgerrådgi-verudvalget om sagens afslutning her.

Med venlig hilsen

Johan Busse
Borgerrådgiver

/Andreas Reitzel
Jurist

Side 7 of 7